

Abstrakt:

Život a rozmnožování v polárních oblastech s extrémními klimatickými podmínkami vyžaduje celou řadu speciálních adaptací. Nevýhody tohoto prostředí mohou ovšem být vykompenzovány menší aktivitou predátorů, dlouhým polárním dnem a dostatkem potravy v období polárního jara a léta. Není tedy divu, že řada druhů ptáků přizpůsobila své životní strategie a do polárních oblastí každoročně migrují až tisíce kilometrů, aby zde zvýšily své šance na úspěšné vyvedení potomstva. Ptáci v těchto oblastech hnízdí v období polárního léta, pouze jeden druh začíná hnízdit již v období polární zimy, je jím tučňák císařský (*Aptenodytes forsteri*) v Antarktidě. Ptáci hnízdící v polárních oblastech mají v průměru větší snůšky a inkubují déle oproti svým protějškům z mírného pásu a tropů. Hlavním rozdílem v inkubačním chování je úprava inkubačního rytmu spočívajícího především v prodloužení doby sezení na vejcích spojené se snížením frekvence opouštění snůšky. Výjimku tvoří pěvci, kteří naopak hnízdo opouštějí s větší frekvencí, ale jen na kratší dobu. Informace o inkubačním chování většiny druhů v polárních oblastech jsou ovšem dosud omezené a nekompletní. Bakalářská práce obsahuje i částečně zpracovaná data o inkubačním chování rybáka dlouhoocasého (*Sterna paradisaea*) v Arktidě.